

РЕШЕНИЕ

№ 6687

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 12.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3308** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК.

Образувано е по жалба на „ФИШЛЕНД БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], представлявано от управителя А. Е. С., чрез адв. М. С. срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/1745 от 10.03.2022г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2020, издадено от зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

Релевира се, че обжалваният акт е немотивиран- основание за отмяна по чл. 146, т. 2 от АПК. Същият не съдържа фактически и правни основания за издаването му, в нарушение на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК. Административният орган отказал изплащане по следните схеми: П. 13.2, СЕПП, С., С., ЗДП и М., като от уведомителното писмо въобще не ставало ясно кои са заявените площи и кои са приети за недопустими такива, както и по какъв начин е била установена недопустимостта на площите. Твърди се, че като фактически констатации на органа са посочени само вида на програмите, схемите мерките и подмерките по отношение, на които се правят намаленията, размерите на исканите суми по тях, размерите на намаленията и размерите на оторизираните суми. Мотиви на органа относно направените намаления се съдържаха единствено в колона 3 от Таблица 1 отразена в УП, като не била ясна волята на органа, коя от изброените във връзка с „Колона 3“ от Таблицата на оспорената част от УП хипотези органът приема, че е налице и прилага за всяка една от посочените програми, схеми и мерки, поотделно. На следващо място

се сочи, че в акта не са изложени и правни основания за издаването му, тъй като посочената разпоредба на чл. 30 от Закона за подпомагане на земеделските производители/ЗПЗП регламентира създаването и съдържанието на И., но не представлява правно основание за постановяване на отказ за изплащане на заявената субсидия. Условието и редът за изплащане на субсидии по СЕПП, С., С., ЗДП и М. са уредени в Наредба № 3 от 17.02.2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания /Наредба № 3/. Условието за подпомагане по мярка 13.2. се съдържа в Наредба № 6 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 13 „Плащания за райони с природни или други специфични ограничения" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. Изтъква се, че административният акт е издаден и в противоречие с материалния закон, тъй като всички заявени площи са били допустими за подпомагане.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Моли съда да отмени оспорваното Уведомително писмо. Претендира разности, съгласно списък. Подробни аргументи са развити в писмени бележки. В същите допълва, че в хода на административното производство е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, а именно АО не изпълнил задължението си да уведоми дружеството за резултатите от извършените проверки на място, като не му е дадена възможност и да представи своите възражения, позовавайки се на приетата по делото съдебно-почеркова експертиза. Освен това твърди, че при дистанционния контрол е ползвано заснемане от преди две години, което не е актуално и не може да бъде определящо за реалната площ на парцела.

Ответната страна – Заместник- изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, редовно уведомен, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Моли съда да остави жалбата без уважение. В доклада за извършени проверки на място се съдържали фактически основания за издаване на оспорваното писмо. Претендира разности и юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претенцията за адвокатско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

На 13.05.2020 г. търговско дружество „Фишленд България“ ЕООД подало Заявление за подпомагане 2020 с УИН-2215062000260, УРН- 713953 по следните схеми и мерки за подпомагане: Схема за единно плащане на площ /СЕПП/, Схема за преразпределително плащане /С./, Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда- зелени директни плащания /ЗДП/, Схема за млади земеделски стопани /М./, Схема за обвързано подпомагане за протеинови култури /С./, Схема за преходна национална помощ за земеделска земя на хектар /ЛНДП/, Компенсационни плащания за други райони, засегнати от значителни природни ограничения /П. 13.2/НР2/. Приложена е и Таблица на използваните парцели 2020 г. и декларации.

На 13.05.2020 г. е извършена автоматична проверка на въведени данни в заявление за подпомагане по директни плащания за кампания 2020.

На 05.10.2020 г. е издадена Заповед №422820/05.10.2020 г. за извършване на проверка на място на началник отдел на Регионален технически инспекторат при Разплащателна агенция, с която е наредено на З. Шериф да извърши проверка на място на изрично посочени парцели във връзка със заявление на кандидат с УРН 713953.

На 24.10.2020 е изготвен Контролен лист за процедурна проверка на кандидат с УРН 713953.

Резултатите от проверката са отразени в Доклад за проверка на площи на „Фишленд България“ ЕООД.

На 26.10.2020 г. е издадено от Началник отдел „РТИ“ при Държавен фонд „Земеделие“ Уведомително писмо изх. № 01-262-2600/911/26.10.2020 г. до „Фишленд България“ ЕООД, в което е посочено, че е извършена проверка за допустимост на декларираните площи, резултатите от които са детайлно описани в приложен доклад. В същото е даден срок от 14 дни от датата на получаване на уведомителното писмо, за забележки, възражения в писмен вид. Видно от известие за доставяне /л.118/, същото е връчено срещу подпис на лице с имена А. Е. С. на 30.10.2020 г. Няма данни за постъпили възражения.

На 29.10.2020 г. е изготвена Докладна записка с изх. №05-2-262/185/29.10.2020 г. от ст. експерт при ДФЗ ОД-Х. относно извършена проверка на място по заявка №422820-ДПП-2020 /Д.К-точна култура/Бърза П. на кандидата „Фишленд България“ ЕООД с УРН:713953 в землището на [населено място], общ. Х., обл. Х.. В същата е отразена констатация, че на парцел 53237-115-9-3, заявен по ПЗП в [населено място] с площ 0.5 ха е изхвърлена директно върху почвата купчина оборска тор, което неспазване на изискване и/или стандарти на кръстосано съответствие. Предложено е при необходимост назначаване на заявка за Кръстосано съответствие.

На 10.12.2020 е издадена Заповед №428385/10.12.2020 г. за извършване на проверка на място на изрично описаните парцели. В изпълнение на заповедта е изготвен Доклад за проверка на място „Кръстосано спазване ДТИ частични- 2020“, във връзка с установено съхранение на оборски тор директно върху почвата на парцел 53237-115-9-3. Същият е изпратен с известие за доставяне и връчен на 19.12.2020 г. на лице с имена А. Е. С..

На 10.03.2022 г. е издадено обжалваното в настоящото производство Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/1745 от 10.03.2022г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2020, издадено от зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“. В същото е посочено, че общата оторизирана сума за получаване е изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол (И.) след извършването на задължителни административни и/или проверки на място (съгласно чл. 37 от ЗПЗП) на данните в подаденото заявление. Тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП. В табличен вид (Таблица 1): Оторизирани суми /в лева/, са структурирани по схема/мярка исканата сума, наложените намаления, редукиции, оторизирана сума. Под таблицата са описани съответните ставки за схема/мярка /лв./ха/ за Кампания 2020, както и начина на формиране на сумата в колоните. В Таблица 2 „Извършени плащания /в лева/ съдържа заявените от кандидата схеми/мерки, датите, на които е извършено плащането, оторизираните суми /сумите посочени в колона 6 на таблица 1/ и изплатените суми. Под таблицата по колони

отново следва обяснение какво отразяват отделните колони.

Видно от заключението на допусната и приета по делото Графическа експертиза, обективирана в Протокол №52/2020, подписите за: „Подпис на получателя /упълном. лице/“ в копие на Известие за доставяне ИД PS 6300 014 UDX Z, получено на 19.12.2020 г. и „Подпис на получателя /упълном. лице/“ в копие на Известие за доставяне ИД PS 6300 0120LI W, получено на 30.10.2020 г., не са положени от А. Е. С..

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните доказателства.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес– адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 168 от АПК във връзка с чл. 142 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 от АПК, без да се ограничава само с тези, посочени от оспорващия. Необходимо е да са налице, в тяхната съвкупност, всички изисквания за валидност на административния акт, а именно: да е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административно-производствените правила, да не противоречи на материално правните разпоредби и да съответства на целта на закона.

Уведомителното писмо е издадено от компетентен административен орган Заместник-изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, във връзка с изрична заповед №03-РД/772/08.03.2022г., издадена от Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, назначен с Решение от Заседание на УС, съгласно Протокол №189/02.03.2022 г.. Заповед №03-РД/772/08.03.2022г. е издадена на основание чл. 20, т. 2 и т. 3 вр. чл. 20а, ал. 1, 2, 4, 5, прдл.1, във вр. с ал.6 от ЗПЗП и чл. 10, т. 1 и т. 2, т.7 и т.13 и чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на ДФЗ. По смисъла на разпоредбата на § 1 т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Съгласно чл. 18, ал. 1 ЗПЗП, органи на Държавен фонд „Земеделие“, който е и Разплащателна агенция, са управителният съвет и изпълнителният директор. Изпълнителният директор на фонда, който е изпълнителен директор и на разплащателната агенция, организира и ръководи дейността на агенцията и я представлява, съгласно приложимата редакция на чл. 20а от ЗПЗП. Видно от представената заповед Изпълнителният директор на ДФЗ е делегирал на П. С., Заместник-изпълнителен директор на Фонда, определени правомощия, в това число да издава и подписва уведомителни писма. Нормата на чл. 20 от ЗПЗП, визира правомощията на Изпълнителния директор на ДФЗ, респективно на Разплащателната агенция, като според т. 2 Изпълнителният директор на ДФЗ организира и ръководи дейността му и следователно той е компетентният орган да издава административните актове, свързани с прилагане на Общата селскостопанска политика. Към датата на постановяване на оспорения административен акт, законът предвижда възможност Изпълнителният директор на ДФЗ да делегира правомощията

си по организацията и дейността на ДФЗ на друго длъжностно лице. Това правомощие е предвидено с допълването на чл. 20а от ЗПЗП с нови ал. 3 и ал. 4. Следователно оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваният акт е обективиран в изискуемата писмена форма, но са налице отменителните основания по чл. 146, т. 2 и 3 от АПК, като при издаването му не са спазени изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. При липсата на предвидени особени правила в специален закон административните актове следва да отговарят на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК, а в случая липсва разпоредителна част, съответстваща на правомощието на Разплащателната агенция (РА), в качеството на представляващ на която е заместник – изпълнителният директор на ДФЗ по чл. 43, ал. 4 във вр. с чл. 11, ал. 9, предл. второ от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП). Административният орган не е спазил императивните изисквания на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивиране на административния акт. Проверката на съдържанието на същия сочи на липса на фактически и правни основания за издаването му. Касае се за задължителни реквизити, отсъствието на които възпрепятства адекватната защита на заявителя и съдебната преценка за материалноправна законосъобразност на оспореното уведомително писмо.

Изводите са липса на мотиви на оспорения административен акт се извеждат и от анализа на данните в таблицата от УП и от разясненията към колоните в нея. Така описаното съдържание на таблиците и на обясненията към тях, не позволява установяване на конкретното фактическо и правно основание за отказаната с оспореното уведомително писмо оторизация по заявлението на жалбоподателя.

В УП е посочено, че общата оторизирана сума за получаване е изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол (И.) след извършването на задължителни административни и/или проверки на място (съгласно чл. 37 от ЗПЗП) на данните в подаденото заявление. Тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП. В табличен вид (Таблица 1): Оторизирани суми /в лева/, са структурирани по схема/мярка исканата сума, наложените намаления, редукиции, оторизирана сума. Под таблицата са описани съответните ставки за схема/мярка /лв./ха/ за Кампания 2020, както и начина на формиране на сумата в колоните. В Таблица 2 „Извършени плащания /в лева/ съдържа заявените от кандидата схеми/мерки, датите, на които е извършено плащането, оторизираните суми /сумите посочени в колона 6 на таблица 1/ и изплатените суми. Под таблицата по колони отново следват обяснения на отделните колони. В дадените обяснения към колоните от съдържащите се в акта таблици обаче не се установява какви са фактическите основания за постановяване на акта, които приема органът. Никъде не са посочени недопустимите площи, както и че това е довело до определяне на размера на намаленията на сумите, редукицията и размера на оторизираните суми. Фактическите основания са юридически факти, с чието осъществяване се свързва възникването на административното правоотношение, от което произтича правомощието на административния орган да разпорежи определени права и задължения. Непосочването на тези факти и/или некоректното им или общо посочване, изключва както предмета на доказване, така и преценката за съответствието на същия с материалния закон и не на последно място - целта на закона.

Действително, съобразявайки се с Тълкувателно Решение № 16 от 31.03.1975 г.

на ОСГК на ВКС е възможно мотивите на оспорения административен акт, да са изложени в друг акт, към който процесният такъв препраща. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Такива според ТР № 16/ 1975 г. са случаите, когато мотивите са изложени в съобщението, с което се уведомяват страните за издаването или за отказа да бъде издаден исканият административен акт, та даже и в съпроводителното писмо, с което жалбата на страната се изпраща за разглеждане на по- горния административен орган. Основание за това решение на ОСГК е обстоятелството, че допълнителното излагане на мотивите позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него.

В обжалваното уведомително писмо е посочено, че общата оторизирана сума за получаване е изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол (И.) извършването на задължителни административни и/или проверки на място (съгласно чл. 37 от ЗПЗП) на данните в подаденото заявление. В случая, от доказателствата по делото се установи, че е извършена проверка на място, резултатите от която са обективирани в Доклад за проверка на площи на „Фишленд България“ ЕООД. Този доклад е изпратен до „Фишленд България“ ЕООД с Уведомително писмо изх. № 01-262-2600/911/26.10.2020 г. на Началник отдел „РТИ“ при Държавен фонд „Земеделие“, в което е посочено, че е извършена проверка за допустимост на декларираните площи, резултатите от които са детайлно описани в приложен доклад. В уведомителното писмо е даден срок от 14 дни от датата на получаване на уведомителното писмо, за забележки, възражения в писмен вид. Видно от известие за доставяне /л.118/, същото е връчено срещу подпис на лице с посочени имена А. Е. С. на 30.10.2020 г., но заключението на приета по делото Графическа експертиза, обективирана в Протокол №52/2020 е категорично, че подписа в Известие за доставяне ИД PS 6300 0120LI W, получено на 30.10.2020 г., не е положен от А. Е. С.. Експертното заключение е същото и по отношение на подписа положен в Известие за доставяне ИД PS 6300 014 UDX Z, получено на 19.12.2020 г., въпреки че другото уведомително писмо касае установено съхранение на оборски тор директно върху почвата на парцел 53237-115-9-3, т.е. не съдържа фактически констатации за наличие на застъпване, респ. недопустима/наддекларирана площ. При това положение следва да се приеме, че липсват доказателства, от които да е видно, че жалбоподателят е бил запознат с фактическите констатации в доклада, с оглед гарантиране на възможността му да подаде възражения в указания му срок. Това съставлява съществено нарушение на процесуалните правила /Решение № 4977/19.04.2021 г. по адм.д. № 1096/2021 по описа на ВАС, Пето отделение/.

Изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за включване в съдържанието на

административния акт на фактическите и правни основания се различава от процесуалното задължение на административния орган да събира доказателства за тези факти. В този смисъл административният орган е длъжен да посочи ясно и недвусмислено основанията, които са го мотивирали за издаване на административния акт, за да се гарантира ефективно упражняване на правото на защита на адресатите на акта и възможността да се извърши проверка относно неговата законосъобразност, което в процесния казус не е сторено. Липсват и правни основания за издаване на акта. Цитирането общо на приложимата нормативна уредба не обосновава извод за наличието, на която и да е конкретна хипотеза довела до постановяване на акта.

В случая, едва след подаване на жалбата, адресирана до АССГ е изготвено становище с изх.№ 02-220-2600/1745#4 от 31.03.2022г., подписано от Зам.изпълнителния директор на ДФЗ, в което за първи път е посочено, че при извършената административна проверка /не е отразено кога е извършена/, са установени площи, заявени от повече от един земеделски стопанин за кампания 2020 по заявлението на жалбоподателя. В това становище са посочени в табличен вид парцелите, заявена площ, оперативна площ, площ в СЕПП допустим слой, П., площ П., допустима големина, допустима площ, както и са дадени подробни разяснения, и са изписани конкретни правни основания. Не е допустимо обаче допълване на административния акт, чрез излагането конкретни фактически и правни основания за издаване на акта в писмено становище, създадено за целите на настоящото производство именно във връзка с подадената жалба, въз основа на която е образувано производството, с които адресатът на административния акт и жалбоподател да се запознава за първи път с тях.

Предвид изложените съображения, настоящият състав на съда намира, че административният акт е издаден при неспазване на изискването за форма–нарушение на чл.59, ал.2, т.4 от АПК и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила– чл.35 от АПК, включително на изискването за мотивираност на тази категория актове, поради което следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

Преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне по подаденото заявление за подпомагане 2020 от „Фишленд България“ ЕООД с УИН-2215062000260, УРН- 713953, при спазване на указанията дадени в настоящото решение.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат сторените в процеса разноски, които са заявени по представен списък по чл.80 от ГПК, а именно 50 лева за държавна такса, 600 лева- възнаграждение за адвокат, 300 лева депозит за вещо лице. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. второ от АПК, Административен съд –София град, 73 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/1745 от 10.03.2022г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2020, издадено от зам. изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие".

ВРЪЩА преписката на Заместник- изпълнителния директор на Държавен Фонд "Земеделие", за ново произнасяне по подаденото заявление за подпомагане 2020 от „Фишленд България“ ЕООД, с УИН-2215062000260, УРН- 713953.

ОСЪЖДА Държавен Фонд „Земеделие“ да заплати на „ФИШЛЕНД БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК] сумата от 950 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: